

SZÉKESFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A fejérmegyei gazdasági-egylet, iskolatanács és a fejérmegyei tanítók egyletének közlönye.

Megjelen minden vasárnap.

A lap ára

házhoz hordással vagy postán küldve:
Egy évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.

Hirdetmény

a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor:
Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 kr-ért igrtattatik be.

1871. october 22-én.

17. szám.

II. félévi folyam.

A lap szellemi részét illető közlemények „Székesfejérvár“ szerkesztőségéhez, — belváros, szt. István-utca 176. — küldendők.

A lap ára, hirdetmények és a hirdetményekérti díjaka „kiadó-hivatal“ Klökner Péter könyvkereskedésében vétetnek fel.

Nyiltérbeni közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Színházunk és színházügyünk.

Hogy a közművelődés emelésére, nemzeti nyelvünk finomítására s megőrzésére alig van hatalmasabb eszköz a színháznál, ezt mondani ughisszük felesleges; és még is alig van társadalmi életünkbe egy tárgy vagy dolog kevesebbet szőnyegen, mint épen e nagy fontosságú kérdés a „színház.“

Ha valaki lelkén hordozza ezen ügyet, s végig tekint mostani színházunkon, azon szűkkeblű gazdálkodáson, mely szerint Győry uram ugyszólván gyomrához méri a beruházási összeget, azon undorító piszkot, mely e helyiség minden részét betölti, bizony nem lehet csodálni, ha a jobb izléssel bíró egyén épen nem, vagy csak tartozkodva lép, ezen inkább lakatos műhelynek, mint színháznak képzelhető valamibe.

E bajon némileg segített Bokody szinigazgató áldozatkészsége, a mennyiben a díszletet újra festette s a padlózatot kiigazitatta; hanem a leszakadással fenyegető karzat helyreállítására a háztulajdonos ur tenni nem akar, s így alkalmasint nem marad egyéb hátra, mint e nyomoruságos állapotot hatóságilag, szakértők által, megvizsgáltatni, mely meg lehet, hogy a karzati közönségre nézt egy bizonyos maximumot határoz, melyen túl a karzatra nem mehet senki; s ez ismét nem a fukarkodó háztulajdonosnak, hanem az áldozatkész szinigazgatónak kárával történend meg.

Továbbá volt ennek a színháznak még egy türehető öltöző helyisége is, külön lejárattal a színház udvarára, ezen keresztül eszközöltetett a szinpadali közlekedés; ezt a háztulajdonos befalaztatta, s csináltatott belőle egy földszinti lakást, mely jelentéktelen jövedelmez, s melyet egészségtelen voltánál lakásnak használni sem volna szabad. És e csekély anyagi haszon miatt a közönség kénytelen eltérni, hogy a színészek és nők a közönség közt járnak fel alá, s tart a lőtás futás egész előadás alatt.

Végre ezen színházra nézve még egy megjegyzést teszünk. — Ha netalán a szinpadon tűz ütne ki, az öltözőbe lévő személyzet menthetlenül elveszne; mert kijönni csak az égő szinpadon keresztül lehetne.

Erre nézve felkérjük a rendőrséget, sziveskedjék hivatalos hatalmával, teljes erélyel oda működni, hogy az öltöződe külön bejárata megnyitassék, s a nagyobb hidegekben is könnyűden öltözni kénytelen működő személyzet ne legyen e rendetlen, léghuzamos lyuk, a meghülés veszélyének kitéve.

És most, a szinidény beáltával alkalmat veszünk a színházi részvény-társulat választmányához is néhány szóból álló kérelmet intézni. Sziveskedjék megfontolni a nagy közönség kényelmetlen helyzetét, a szinügynek ebből eredő hátrányát, igyekezzék az elfogadott tervszerinti színházfelépítést egész erővel szorgalmazni, vagy ha az ellene fennforgó akadályok leküzdése lehetetlen, illetőleg ezen terv szerinti kivétel semmiféle módon nem eszközölhető, igyekezzék más, könnyebben létesíthető tervet előtérbe tolni; de mindenestre tegyen valami határozott lépést e nagy horderejű ügyben.

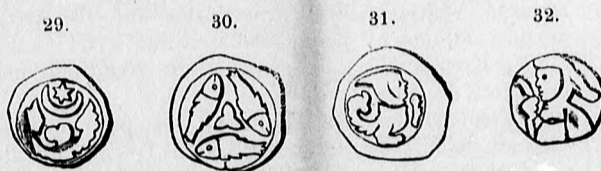
Érem-lelet ismertetése.

Pauer Jánostól.

V.

(Folytatása és vége).

Hogy jelentőség van kapcsolva azon érmekhez is, melyen ló (20-ik), egyszarvu (26-ik), kettős szörny (27-ik), tarajos madár (28-ik), delphin emberfővel (31-ik) stb. látható, nem szükség mondanunk. Ha az érem-tudomány, az érmek fölötti vizsgálódás, a szellemet, az érmek korának gondolkozását, s azokhoz kapcsolott értelmet mellőzi s nélkülözi, és csupán az anyaggal, és az alakkal foglalkozik, kopár mezőn és tarlón andalog, s mi a rendszeres tárgyalásnál nem, de ily esetleges érem-lelet ismertetésénél, melyet imént egyszerű leírásban folytatunk, mindig menthető. Az érmek jelentőségére vonatkozó főnebbi megjegyzés, csak a tárgyalás ösvényéről való parányi letérés.

29-ik. Három ábrás. Csillag, hold, és sas. A világ alulról félhold által környeztetik. A sas a mélyből, szárnyait kiterjesztve, fölfelé emelkedik; csak feje és szárnyai kivehetők. Ámbar a leletben e nemből több példány fölmerült, de a hátlap mindegyikén üresnek tünt fel; ugyanez áll azon hasonveretési érmekre nézve, melyek 1861-ben fedeztetek fel, melyekből noha több példány fön van, mindazáltal azok hátlapján épen semmi ábra sem észlelhető. Kun László király egy ily veretési érmét láthatni Ruppnál, a 255-ik sz. alatt, hol az előlapon ezek állanak: REX LADISLA.

30-ik. Három hal, három szüget képezve, uszó alakban egymást követve. A központon hármaz levél, Ruppnál, Róbert Károly érmei közt 374-ik sz. alatt, előfordul egy példány három hallal, úgy hogy fej, fejjel, egymást eltakarja.

31-ik. Delphin, emberfővel, felhuzott csuklyával, s foka lábakkal, melyeknek egyikét fölemelve tartja. A leletben több példány vala. A hátlapon semmi jel. Róbert Károly idejéből Buda városának érmei közt fordul elő Ruppnál 376. sz. alatt egy példány, hol a hármaz vártorony középsője fölött egy uszó delphin vagyon: „quarum mediae immet delphinus,“ ugyanitt; a leírásban 20-ik lapon, ennek többféle értelmezését olvashatni.

32-ik. Zárdañ, vagy kolostori fedelelemasszony, fejtakaróval, a joghatóság jelvényeül a botot kezében tartva. A hozzáam került lelet részben ebből csak egy példány merült fel. A hátlapon néhány vonás, mint külön veretésnek nyoma, észlelhető.

33-ik. Nőalak, tarajos főkötővel, vagy két szarvval, kezei állatlábak. Hátlapon semmi ábra. A lelet-részben csak ezen egy példány vala.

34-ik. Sárkány, hosszú nyakkal, fejét fön tartva, petytyezett testtel. A leletben sárkány jelvényvel több érem vala. Ezek közül némelyek az itt levőnél kisebb alakban, parányi kis pénzemeken. Egy-két példány hátlapján koronás fő, czifrázatokkal környezve; egy másikon pedig három elkopott betű nyomai láthatók. Árpádok idejéből több oly éremmel találkozhatni, melyek sárkány jelvényvel vannak veretve. Láthatni ilyeneket Schönvisner 2-ik tábla 53. 59. — Széchenyi

Catal. 2-ik tábla 6-ik. Incert. 13-ik. Rupp. 175. 176. 177. számok alatt; hol, különösen pedig a 175-ik sz. alattinál, ezek olvashatók: MONETA. BELE. REIS.

35-ik. Szörny, (sárkány) nagy fejjel, fűrész alaku lábakkal, hátrészszel felkanyarodva. A hátlapon semmi jel. Ezen példány találtatott tek. Karlovits János szolgabíró ur által velünk közölt lelet-részletben.

36-ik. Három kigyófej, egy testből kinöve. A központon háromszög. A hátlap üres.

37-ik. Nőalak, pontozott főkötőben. A hátlap n semmi jel. Ilyféle alakban vert érem látható Ruppnál 210-ik sz. alatt, s tulajdonítatik V-ik Istvánnak; és Schönvisnernél 2-ik tábla 62-ik szám alatt, s tulajdonítatik III-ik Endre királynak.

38-ik. Koronás fő, körül redőzött ékítménnyel. A hátlapon egyes betűk részei, s összszefüggés nélküli czifrázatok nyomai. Ezen éremből a leletben nagy számmal voltak példányok. Ismertette ily alaku érem az idézett munkákban nincsen.

39-ik. Egyszerű fő, azon háromszegletű kalap. A hátlap üres. Ezen éremből a leletben csak egy-két példány merült fel. Ismertette nincsen.

40-ik. Koronás fő, két oldalról bojtok- vagy czifrázatokkal. A leletben e nemből számos példány vala; többeknek hátlapján körzetek, egyiken pedig parányi fő Ilyféle veretési érem 1861-ben, azon ház építése alkalmával, melyről már említett tévünk, szinte nagyobb mennyiségben találtatott, melyekből több példány most is az érintett t. tanár ur birtokában vagyon.

41-ik. Koronás fő, gyermek-alakban, kiterjesztett karokkal, felhők között állva. Ámbar ezen éremből több példány vagyon, melyeknek túlsó oldalán a külön veretés nyomai láthatók, mindazáltal csak is egynek hátlapján lehet tisztábban kivenni egy ágaskodó orosz-lányt, vagy sárkányt, pontozott végső tagjával befelé kanyarodva. Nincs ismertette.

42-ik. Koronás fő, két összszegletű s kifejtett lilium között. A fő körül bojtok. A leletben több példány volt e nemből. A hátlapon egy jobbra menő orosz-lány, fejét hátrafordítva, észlelhető, de homályosan verve.

43-ik. Koronás fő, jobbfelől tekintve, kezében kardot, a balkézben keresztet tartva. A hátlapon koronás fő, két oldalról lefolyó ékítménnyel.

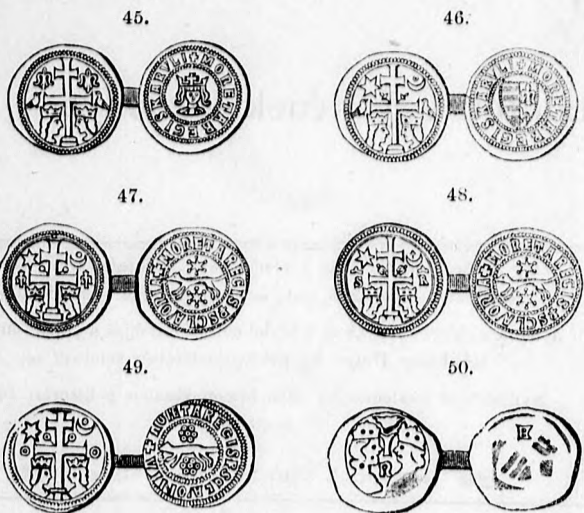
44-ik. Koronás fő, balra tekintve, petytyezett ruhában, vagy mentében, a váll fölött a fej mellett legyező, vagy az ülőszék czifra szárnya; a hátlapon szinte egy koronás fő észlelhető, de nagyon elmosódva. Ebből a leletben néhány példány vala.

Ezen közléssel azon érmek ismertetését befejezzük, melyek egyoldalulag lettek rajzolva és vésve, noha egyeseknek, miként helyenként megjegyzénk, a hátlapján is vannak némi jelek és ábrák. A jövő számban azon néhány csinos veretési érmek fogjuk közölni, melyek mind a két oldalról előtűntetve lesznek.

VI.

Az előrebocsátott ismertetés nyomán, záradécul ime hozzuk a lelet érmeinek azon ábráit, melyek mind a két oldalról rajzolva és kivésve lettek. E végből a példányok közül azokat választánk, melyeken némely

veretési változatosság észlelhető; mert hogy ezen csinos kis érme nagy a hasonlatosság, sőt hogy némely példány lapján a különbség alig vehető észre, első tekintettel, könnyen megítélhetni. Épen ez okból, a könnyebb összehasonlítás végett, együtt és tömörülten állítottuk azokat össze. De azt is könnyen lehet ezekből következtetni, hogy jelen érme mind egy koruak, és ugyanazon kéznek művei.

45 ik. Róbert Károly pénze. Középpont koronás fő. A pontozott körzetben: † MONETA REGIS KARVLL. A hátlapon: Kettős kereszt, melynek talpánál, két egymásnak szemközt néző koronás fő. A felső kereszt két oldalán két lilom. Az alsó vonal két végén két madár szemközt. Rupp 385-ik sz. alatt ismerteti.

46-ik. Róbert Károly pénze. Középpont paizs, melynek jobb oldalán két lilom, balról pedig az ország-czimere a folyók szokásos felosztásával. Körirat: † MONETA REGIS KARVLL. — A hátlap, mint az előbbinél, csak hogy a két lilom helyett a kereszt egyik oldalán csillag, a másik oldalán félhold gömbbel. Középpont a kereszt szegleteiből két ág vonul ki, levéllel. Rupp 384-ik sz. alatt ismerteti.

47-ik. Egyik oldalon kettős kereszt, épen oly veretési mint az előbbi, csak hogy a két madár helyett, két lilom, a szegletből kivonuló ágon pedig két gömb látható. — A másik oldalon középpont egy, két csillag között futó nyest, vagy evet. A körirat: † MONETA REGIS P SCLAVONIA. Ruppnál nincs, de egyébtől sem fordul elő épen ezen veretési érme.

48-ik. Csaknem teljesen hasonló mindkét oldalon az előbbihez, csak hogy a kereszt alsó ágánál a lilomok helyett S és R betűk vannak. A másik oldal, a körirattal együtt az előbbivel egészen megegyez. Ruppnál, 225-ik sz. alatt van ismertetve.

49-ik. Mindkét oldalon, az előbbi kettőhöz hasonló, kevés különbség, csak hogy az R és S betűk helyett, a kereszt közepi ága végén, kettős gömbök; a nyestet pedig, a csillagok helyett, hét apró gömb körveszi. A körirat mint az előbbiekénél: † MONETA

REGIS P SCLAVONIA. — Ruppnál nincs; Széchenyi Catal. 17-ik tábla 3-ik száma alatt egy ily veretési láthatni.

50-ik. Előlap: két koronás fő, egymással szemközt, N vagy R betűvel; a melynél A hátlapon ország-czimer féloldala hajlva, fölül K betűvel. Nincs az érintett munkákban sehol közölve.

És ezzel az érme lelet ismertetését befejezzük. Lehető röviden irtunk, szem előtt tartva egy heti közönség feladatát. Hogy mégis több hasábra terjedt ismertetésünk, a lelet érmeinek különösége, és változatossága hozta magával. Egy oly lelemény, melynek csak részecskéjében is ötvenféle veretési érme merül fel, nem mindennapi esemény. Épen azért e lelet annál nagyobb érdekű, — az érme-tudomány terén minél maradandóbb értékű. Nemzedékek elmúltak, örök időkre számított erős épületek elporlódtak, ezen parányi érme pedig, a föld gyomrában, együtt fennmaradtak, s előtűnve némiképp megszólalnak.

Ezen ismertetéssel kapcsolatban önként kérdések merülnek fel: Mikor ástattak el ezen érme? Ha Róbert Károly idejében, uralkodása melyik évében? Ezek-e egyedül azon kor érmei, vagy ezeken kívül még más egyebek is voltak? Mi oka, hogy ily sokféle pénz forgott a hazában? Hol verettek, mi néven nevezettek és ismertettek-e ezek nálunk, és mily értéket képviseltek? Mind hazaiak-e a lelet érmei, s ha nem, melyek tulajdonkép azok, és melyek tartományiak, helyiek, vagy külföldiek? Mi oka lehet, hogy a lelet annyiféle érme-vegyületet tartalmazott? Fordítottak-e ezek gyűjtése, osztályozása, és tudományos ismertetésére kiválóbb gond nálunk?

Ezen, és hasonló kérdések fejtegetése, a lelet egyszerű ismertetésének körén túl vannak, s e tért a szaktudomány követeli magának. Egyébiránt az ismerettség közben itt fölmerült más egyéb kérdésekről a felderítések is, e lapok hasábjain, föllelhetők lesznek.

Megyei.

F. hó 16-án tartott rendkívüli közgyűlést főispán ur ő exelentiája megnyitván, mindenek előtt az üresedésben lévő nyéki szolgabírói állomásra Hollósy 57 szavazata ellen Botka József 75 szavazattal szbirónak, az ezen választás által üresedésbe jött Bicske járási esküdti állomásra pedig Poór Gusztáv 34 szavazata ellen, Kováts Géza 84 szavazattal esküdtnak megválasztatott.

Felolvastattott Br. Miske első alispán ur ő méltóságának jelentése az 1868—69, 70 71-ik évi közmunka váltási hátralékok behajtásáról, mely szerint a kiütlendő hátralékok be lévén hajtva; főispán ur az illetőket a közlekedési eszközök minél előbbi jókarban hozatalára utalta.

Sz. kir. Székesfejérvár város átírata, melyben a

m. k. igazságügyi ministeriumhoz felterjesztendő abbeli kérvényét, hogy telekkönyve a megyeitől külön kezeltesse, a megye is pártolja. — Fekete János főjegyző indítványára, olyformán pártolná, hogy a jelenlegi status quo tartassék fenn.

Ministeri leirat, melyszerint a szervezési munkákat helyben hagyatik; azonban a tisztviselők napidíjai magasnak találván, azok leszállítása iránti intézkedésre szözlítatik fel a közönség; minek folytán a tisztikar személyzetére rangfokozat szerint 5. 4. 3. frt. 2 frt. 50 kr. 2 frtban; a szolgaszemélyzetre 1 frt. 20 — 1 frt. és 80 krban történt megállapodás.

Ministeri leirat az árvaszékek szervezése tárgyában. Ezen kérdésről mint mely általános érdekű jövőre kimerítő közleményt adunk.

47/K. 871. A nmltságu balügyi m. kir. minister mai napon érkezett leiratával, a megyeszervezési munkálatoknak még hátra volt részleteit is megerősítésével ellátván; ezen leirat tárgyalása, — valamint az 1870. évi XLII. tczikk 92. §-ának rendelkezéséhez képest az igazoló s bíráto választmány választás alá eső tagjainak és a választások vezérletére hivatott egyes küldötteknek megválasztása, — végre a választások határidejének kitűzése s egyéb törvényszerű intézkedések megtétele végett — f. hó 30-án d. e. 10 órára közgyűlés hirdettetik; melyre a t. cz. bizottmányi tagurak, törvényadta jogaik gyakorlatára tisztelettel meghívattak. — Sz.-Fejérvárott, 1871. oct. 17-én. Főispán ő nmltsága nevében: br. Miske Imre s. k., Fejérmegye 1-ső alispánja.

Adakozások alakítandó régiség-tárunk számára.

III. Közlemény *).

(Szentmihályi urodalom adománya).

Az eddig megjelent föl hívások valóban nem voltak pusztába kiálltok; mert régiségeink szép eredménytel gyűlnek be az alakítandó régiség-tár számára. Jelen alkalommal azon becses tárgyak rövid ismertetését közöljük; melyek a legutóbbi veszprémi vasutonalépítés alkalmával Szent Mihály község határában kiástak; s melyeket az urodalom legnagyobb készsége engedett át — kérelmünkre — megyei régiség-tárunk számára. A tárgyak leírásánál a már mult alkalommal megkezdett sorozatot folytatjuk; mely alatt a tárgyak jegyzőkönyvünkben vannak felvéve.

A régiségek rövid leírása következő:

15. Kömözsár, alul kup alakú, felső része mélyen kivájott. Alakját s anyagát tekintve, kőkorra mutat.

16. Kőkarika, igen hasonló a muzeumi képes kalauz 25 ábrájához; szintén kőkori.

*) I. és II. közlemény 8-ik és 16-ik számokban.

TÁRCZA.

Álom-élet.

(Folytatás).

Ezen kiindulási pont hajdan igen nevezetes hely volt, körülbelül mint a rómaiaknál a forum, az volt itt hajdan az ugynevezett város-ház eleje, mely téren nem csak a napszámok és fuvardíjak állapították meg, hanem sok ízben a közigazgatást és kereskedést is megakadályozták a civis urak, a mennyiben a város-házára be nem eresztették a tisztviselőket, egy Stauber nevű emberhéj kereskedőnek pedig boltjait állották el a déli 12 óráig lezövekelte csizmaszárakba dugott kékbéliek.

Most azonban ennek helyén mesterségesen készített, különféle színű jegecekből összerakott mozaik szőnyeg terül el, közepén rózsaszín, illatos vizet lövellő szökőkúttal, melynek kék márványból készült medencéjében világos lilaszínű aranyhalacska uszkalnak az arra járó kelők nagy gyönyörűségére.

Vezetőm figyelmessé tett az ezen tért körző palotákra, melyek közül kitűnt a kristály üvegből készült város-ház.

E csoda-épületnek oldal- és közfalai annyira átlátszó üveglemezekből állanak, hogy mellette elhaladva tisztán láthatni mit művelnek benne a tisztviselők, s a város lordmajorja egy pillanat alatt áttekintheti a tisztikar működését, s ha a nagy melegben egyik vagy másik elalszik, csak megnyomja az illetőnek nevével jelzett billentyűt, mely előtte álló zongora alakú asztalon van, s a szegény alvó azonnal eltűnik a szék melyen ül.

Hajdan ez egészen másként volt, a városi hajdúk ha egyszer bevehették magukat a szalmaszákra, azok miatt aztán csöngethetet a kinek és a mennyit tetszett. Ha az irnokot keresték azt megtalálták a harmadik negyedik szomszédnál, vagy a cziczislnél a boltban — A kezelő egyének kezelése csak annyiban nem volt tiszta, hogy, mint a Bandinak, az ujaik könyökig tenészek voltak; sőt akadt, kinek a nyelve is olyan kék volt a pozsi nyalástól, mintha a festőgyár alatti indigó vizzel táplálkozott volna. Vezetőm beszélt, hogy gyakran megtörtént, miszerint egynémely tisztviselő annyira megfeketedett a felnyalt tentától, hogy ha valami cigánybanda közé keveredett, nem bírták onnét kiválogatni. Egynek plane a pákozdiak most a szüretbe (akarám mondani a hajdanba) nem akartak muzsikálni.

Ohajtottam azon régi furcsa időkbéli állapotokkal bővebben megismerkedni, kérdeztem vezetőmet, hogy nincs-e itt levéltár vagy valami történelem? Mire azt felelte, hogy igen is van.

Beléptünk tehát a levéltárba, hol egy igen derék öreg ur a lehető legtisztább magyarsággal elbeszélte a város régi történetét. — Beszéd közben megtudtuk, hogy az öreg ur tudományosan képzett egyén, ki beszéli, a latin, görög, francia és német nyelvet, kissé a hébert, ismeri az ó és ujkori történelmet, s most buvárkodik a levéltárban.

Ezen buvárlatai közben rájött, hogy valamikor volt neki egy elődje, a ki nem hogy idegen nyelveket ismert volna; de a magyarból is csak annyit ismert a mennyit a ráczvárosi elemi iskolában, az akkori tobak kanális partján belesajtottak. Azt állítja továbbá, hogy azon időben volt rá eset; miszerint fogadtak olyan irnokot, kiről csak később sült ki, hogy nem tudott írni; de nagy is volt akkor időben az inség, s így a circumspectusok aképen segítettek a dologon, hogy a ki valami dolgában neki ment a falnak, hát azt közköltésen etették; (inni ugy is tudtak:) sub tituli „Stadtschreiber.“

Látják önök, szólt hozzánk az öreg ur; mi is próbáltuk, hogy szerencsétlenül járt iparosokat, vagy más osztálybelieket is könyörületből kisebb közhivatrala alkalmaztunk; de azt tapasztaltuk, hogy ezeket az élvezett, jobb mód után, a csekély fizetés mellett nyomor lelkiileg megtöri. Iszákossá, és családjuk iránt

közönyössé, minden lépten nyomon előtűntető nyomorúságuk által pedig a közhivatal tekintélyére veszélyessé válnak, a mennyiben bár ki is, csekély összegért megközelíthetőnek hiszi. Mi egészen másként járunk el, mi az elbukottat saját szakmájában lábra állítani törekedünk, ha ez nem sikerül, magát a családapát munkára szorítjuk, gyermekeit, kiket tán ő koldulásra és henyéségre szoktatna, az árvaházba becsületes emberré neveljük, nejeknek foglalkozást szerzünk; de a köztisztviselői állásokat nem osztogatjuk, kegyelemkenyér gyanánt. Az ilyen ferde irányu protectiók által nem zárjuk el a nyilvános pályára készülő fiatal erők előtt az utat, nem engedjük, hogy a hivatal, koldulás, vagy bamba hizelgés által elérhető cél tárgyává aljasítsák, hanem igen is betöltjük azokat, arra hivatott, képességgel bíró lelkiismeretes egyénekekkel.

No! gondoltam magamban. — Ezt mondtad volna el öreg mikor még én is hanyomnál voltam; hanem akkor nem mert az egész város-házán egy lélek sem ilyen formán beszélni, mind azt hitte, hogy a mint a szóját feltánná, bele látnak a gyomrába s már holnap az ő gyomrát felejtének üresen.

Szépen megköszöntük az okos szót s jöttünk a táncsterem alaku, szintén üveggel fedett udvaron kifelé. Nagy meglepetésemre látom, hogy ott két tisztességes öreg ur, (szinte pirulok kimondani) urambocsá — — — — — cancant tánczolt, s még hozzá maguk dalolták — „Meine Mutter will's nicht haben, dass ich eine Nonne bin.“

Kérdem vezetőmet, hogy hát ezek miféle népek s azt nyertem rá feleletül, hogy ezek erkölcsbírák, hajdan magyarul „Sittenpolizei“-nak neveztek őket, s miután az erkölestelenségre csábító frivolitást a mostani rendőség tökéletesen kiküszöbölte és semmi egyéb dolga nincs, ne hogy valaki e bünbe esni kívánczozék, a cancantánczosnékat parodiázzák vádli nélküli lábszárakon.

Ez is helyesen van. Lám! lám! minő szerekkel lehet hatni a közérkölciségre; Az egész dolog mellett csak az aggaszt, hogy ezen dolog lekarcoltásáért, ha most úgy véletlenül felébredni találnék, aligha a képesfelelet nem karcolná le, e rettenetesen solid tánczosok.

(Folytatása következik.)